

JUDEȚUL MUREȘ
PRINCIPALELE REZULTATE ALE RECENSĂMÂNTULUI
POPULAȚIEI ȘI AL LOCUINȚELOR DIN 18 MARTIE 2002

I. POPULAȚIE

1. Numărul și structura populației pe sexe și medii de viață socială

La 18 martie 2002, potrivit rezultatelor recensământului, **populația stabilă** a județului Mureș a fost de **580.851 locuitori**, ocupând locul 14 în ierarhia județelor țării, cu o pondere de 2,7 %.

Față de recensământul din 1992, numărul locuitorilor a **scăzut cu 29.202**, respectiv cu 4,8 %.

Scăderea numărului populației se datorează atât sporului natural negativ (diferența dintre născuți-vii și decedați), cât și soldului negativ al migrației externe (diferența dintre persoanele plecate definitiv din România și persoanele venite în România).

În ceea ce privește **structura populației pe sexe**, ca și la recensământul anterior, în 2002, se menține o ușoară predominare numerică a populației de sex feminin.

Numărul și structura populației pe sexe
la recensămintele din anii 1992 și 2002

	1992		2002	
	număr	%	număr	%
POPULAȚIA STABILĂ	610.053	100,0	580.851	100,0
• MASCULIN	301.035	49,3	284.306	48,9
• FEMININ	309.018	50,7	296.545	51,1

Ponderea populației feminine a înregistrat în 2002 în totalul populației 51,1 %, fiind în ușoară creștere comparativ cu 1992 când a fost 50,7 %. În ultimii 10 ani, populația masculină a înregistrat o scădere de 16.729 (cu 5,6 % față de 1992) care a devansat scăderea populației feminine (12.473 respectiv cu 4,0 % comparativ cu 1992).

În prezent, raportul între sexe este de 1043 persoane de sex feminin la 1000 persoane de sex masculin, față de un raport de 1026 femei la 1000 bărbați în 1992.

Pe medii de viață socială, se constată în 2002, comparativ cu anul 1992, creșterea ponderii populației rurale (de la 48,9% la 51,1%), concomitent cu scăderea ponderii populației urbane (de la 51,1% la 48,9%). Între cele două recensăminte, a scăzut populația municipiilor și orașelor cu 8,9%, în timp ce populația comunelor s-a redus în această perioadă cu numai 0,5%.

Numărul și structura populației pe medii
la recensămintele din anii 1992 și 2002

	1992		2002	
	număr	%	număr	%
TOTAL	610.053	100,0	580.851	100,0
• URBAN	311.531	51,1	283.759	48,9
• RURAL	298.522	48,9	297.092	51,1

În mediul urban ponderea persoanelor de sex feminin (51,8 %) a crescut, comparativ cu recensământul precedent când a fost de 51,3 %, astfel că raportul pe sexe este de **1.075 femei la 1000 bărbați** (față de 1.051 femei la 1000 bărbați, cât era în 1992). În mediul rural ponderea femeilor a înregistrat, o creștere (50,3 % în 2002 față de 50,0 % în 1992), astfel că raportul pe sexe este de **1013 femei la 1000 bărbați** (față de 1.001 femei la 1000 bărbați, cât era în 1992).

2. Repartizarea teritorială a populației județului

Distribuția teritorială a populației a înregistrat modificări importante în perioada 1992-2002 sub influența combinată a nivelului diferențiat al sporului natural, al fluxurilor migrației interne și a intensității migrației externe.

Astfel s-au înregistrat **scăderi** semnificative ale populației în: comuna Băla (-17,4 %), comuna Cozma (-15,2 %), municipiul Târnăveni (-14,2 %), comuna Cucerdea (-12,5 %), comuna Hodoșa (-11,5 %).

Creșteri ale populației au înregistrat: comuna Sântana de Mureș (+18,7 %), comuna Grebenișu de Câmpie (+12,9 %), comuna Băgaciu (+12,5 %), comuna Apold (+10,2 %).

Municipiul Târgu Mureș a înregistrat o **scădere** a numărului de locuitori de 8,8 %.

Populația stabilă județului Mureș la recensămintele din 1992 și 2002

	POPULAȚIA STABILĂ			
	1992	2002	2002 față de 1992	
			+/-	-%-
MURES	610.053	580.851	-29.202	95,2
MUNICIPII SI ORASE	311.531	283.759	-27.772	91,1
MUNICIPIUL TARGU MURES	164.445	150.041	-14.404	91,2
MUNICIPIUL REGHIN	39.240	36.126	-3.114	92,1
MUNICIPIUL SIGHISOARA	36.170	32.304	-3.866	89,3
MUNICIPIUL TARNAVENI	31.056	26.654	-4.402	85,8
ORAS IERNUT	9.719	9.523	-196	98,0
ORAS LUDUS	18.789	17.497	-1.292	93,1
ORAS SOVATA	12.112	11.614	-498	95,9
COMUNE	298.522	297.092	-1.430	99,5
ACATARI	4.705	4.781	76	101,6
ADAMUS	6.084	5.966	-118	98,1
ALBESTI	5.494	5.466	-28	99,5
ALUNIS	3.367	3.300	-67	98,0
APOLD	2.471	2.722	251	110,2
ATINTIS	1.621	1.631	10	100,6
BAGACIU	2.301	2.589	288	112,5
BAHNEA	3.867	3.812	-55	98,6
BALA	1.095	905	-190	82,6
BALAUȘERI	5.214	5.064	-150	97,1

	POPULAȚIA STABILĂ			
	1992	2002	2002 față de 1992	
			+/-	-%-
BAND	7.587	7.726	139	101,8
BATOS	4.024	4.173	149	103,7
BEICA DE JOS	2.343	2.243	-100	95,7
BICHIS	1.081	1.039	-42	96,1
BOGATA	1.862	1.947	85	104,6
BRANCOVENESTI	4.776	4.518	-258	94,6
BREAZA	2.484	2.531	47	101,9
CEUASU DE CAMPIE	5.326	5.419	93	101,7
CHETANI	2.857	2.889	32	101,1
CHIPHERU DE JOS	1.975	1.744	-231	88,3
COROISANMARTIN	1.617	1.487	-130	92,0
COZMA	759	644	-115	84,8
CRACIUNESTI	4.430	4.348	-82	98,1
CRAIESTI	1.151	1.026	-125	89,1
CRISTESTI	5.622	5.591	-31	99,4
CUCERDEA	1.950	1.707	-243	87,5
CUCI	2.207	2.200	-7	99,7
DANES	4.885	4.835	-50	99,0
DEDA	4.383	4.332	-51	98,8
EREMITU	3.912	3.872	-40	99,0
ERNEI	5.180	5.219	39	100,8
FANTANELE	5.329	5.067	-262	95,1
FARAGAU	1.774	1.659	-115	93,5
GALESTI	2.963	2.940	-23	99,2
GANESTI	3.900	3.836	-64	98,4
GHEORGHE DOJA	2.805	2.869	64	102,3
GHINDARI	5.290	5.076	-214	96,0
GLODENI	3.755	3.822	67	101,8
GORNESTI	5.893	5.885	-8	99,9
GREBENISU DE CAMPIE	1.455	1.642	187	112,9
GURGHIU	6.763	6.384	-379	94,4
HODAC	4.925	4.981	56	101,1
HODOSA	1.604	1.420	-184	88,5
IBANESTI	4.728	4.511	-217	95,4
ICLANZEL	2.181	2.292	111	105,1
IDECIU DE JOS	2.092	2.005	-87	95,8
LIVEZENI	3.477	3.766	289	108,3
LUNCA	3.140	2.851	-289	90,8
LUNCA BRADULUI	2.431	2.150	-281	88,4
MAGHERANI	3.033	2.733	-300	90,1

	POPULAȚIA STABILĂ			
	1992	2002	2002 față de 1992	
			+/-	-%-
MICA	4.570	4.701	131	102,9
MIERCUREA NIRAJULUI	5.865	5.824	-41	99,3
MIHESU DE CAMPIE	2.479	2.538	59	102,4
NADES	2.238	2.406	168	107,5
NEAUA	1.632	1.544	-88	94,6
OGRA	2.307	2.441	134	105,8
PANET	5.995	5.994	-1	100,0
PAPIU ILARIAN	1.024	1.013	-11	98,9
PASARENI	2.073	1.920	-153	92,6
PETELEA	2.765	2.780	15	100,5
POGACEAUA	1.879	1.983	104	105,5
RASTOLITA	2.325	2.230	-95	95,9
RICIU	3.848	3.752	-96	97,5
RUSII-MUNTI	2.296	2.252	-44	98,1
SANCRAIU DE MURES	6.127	6.268	141	102,3
SANGEORGIU DE MURES	7.442	7.892	450	106,0
SANGEORGIU DE PADURE	5.715	5.492	-223	96,1
SANGER	2.319	2.530	211	109,1
SANPAUL	3.695	4.016	321	108,7
SANPETRU DE CAMPIE	3.278	3.181	-97	97,0
SANTANA DE MURES	3.595	4.266	671	118,7
SARMASU	7.206	7.493	287	104,0
SASCHIZ	2.133	2.048	-85	96,0
SAULIA	2.003	2.117	114	105,7
SINCAI	1.694	1.634	-60	96,5
SOLOVASTRU	2.668	2.847	179	106,7
STANCENI	1.592	1.547	-45	97,2
SUPLAC	2.548	2.369	-179	93,0
SUSENI	2.287	2.319	32	101,4
TAURENI	1.054	1.049	-5	99,5
UNGHENI	6.609	6.554	-55	99,2
VALEA LARGA	3.509	3.379	-130	96,3
VANATORI	3.647	3.760	113	103,1
VARGATA	2.020	2.004	-16	99,2
VATAVA	2.368	2.135	-233	90,2
VETCA	972	862	-110	88,7
VIISOARA	1.636	1.663	27	101,7
VOIVODENI	2.124	1.957	-167	92,1
ZAGAR	1.255	1.208	-47	96,3
ZAU DE CAMPIE	3.562	3.509	-53	98,5

3. Structura populației după etnie

Potrivit liberei declarații a persoanelor recenzate privind apartenența la o anumită etnie, **structura populației județului după etnie** la recensământul din 2002 comparativ cu cel din 1992, se prezintă astfel:

Populația după etnie

Naționalitatea	1992		2002		2002 față de 1992	
	număr	%	număr	%	+/-	%
Populația stabilă	610.053	100,0	580.851	100,0	-29.202	95,2
Români	317.541	52,1	309.375	53,3	-8.166	97,4
Maghiari	252.651	41,4	228.275	39,3	-24.376	90,4
Rromi (Țigani)	34.798	5,7	40.425	7,0	5.627	116,2
Germani	4.588	0,8	2.045	0,4	-2.543	44,6
Evrei	199	*)	150	*)	-49	75,4
Italieni	0	-	67	*)	67	-
Ucraineni	41	*)	73	*)	32	178,0
Turci	15	*)	45	*)	30	300,0
Ruși - Lipoveni	47	*)	69	*)	22	146,8
Armeni	13	*)	12	*)	-1	92,3
Polonezi	21	*)	18	*)	-3	85,7
Greci	7	*)	17	*)	10	242,9
Bulgari	18	*)	14	*)	-4	77,8
Slovaci	11	*)	8	*)	-3	72,7
Sârbi	12	*)	23	*)	11	191,7
Cehi	11	*)	4	*)	-7	36,4
Chinezi	0	-	4	*)	4	-
Tătari	4	*)	6	*)	2	150,0
Croați	3	*)	3	*)	0	100,0
Macedoneni slavi	0	-	4	*)	4	-
Sloveni	1	*)	0	-	-1	-
Ceangai	34	*)	4	-	-30	11,8
Altă etnie	31	*)	122	*)	91	393,5
Nedeclarată	7	*)	88	*)	81	1257,1

*) sub 0,05%

Numărul persoanelor care s-au declarat români la recensământ a fost de 309.375, reprezentând 53,3 % din populația județului, maghiari (39,3 %), rromi (7,0 %), germani (0,4 %), celelalte naționalități și persoanele cu etnie nedeclarată reprezentând 0,1 %.

Comparativ cu recensământul precedent s-au înregistrat **creșteri** la numărul persoanelor care s-au declarat că aparțin de etnia: rrom (cu 5.627), italieni (cu 67), ucraineni (+32), turci (cu 30), ruși-lipoveni (+22). **Reduceri** ale numărului de persoane au fost înregistrate la etniile: maghiară (cu 24.376), română (cu 8.166), germană (cu 2.543).

4. Structura populației după limba maternă

La recensământul din 2002, **structura populației după limba maternă** este în concordanță cu structura după etnie. Rezultatele recensământului din 2002 evidențiază faptul că în județul Mureș 324.546 persoane, respectiv 55,9 % din populație, au declarat ca limbă maternă limba română, un număr de 231.381 persoane, respectiv 39,8 % din totalul populației, au declarat ca limbă maternă maghiara și 22.709 persoane au declarat limba romanes/țigănească, respectiv 3,9 % din totalul populației. Alte limbi materne au fost declarate de 2.215 persoane (0,4 %), preponderentă fiind limba germană.

Populația după limba maternă

Limba maternă	1992		2002		2002 față de 1992	
	număr	-%-	număr	-%-	+/-	%
Populația stabilă	610.053	100,0	580.851	100,0	-29.202	95,2
Română	331.160	54,3	324.546	55,9	-6.614	98,0
Maghiară	255.597	41,9	231.381	39,8	-24.216	90,5
Tiganească (romanes)	18.899	3,1	22.709	3,9	3.810	120,2
Germană	4.214	0,7	1.742	0,3	-2.472	41,3
Rusă - Lipoveană	49	*)	61	*)	12	124,5
Italiană	0	-	49	*)	49	-
Turcă	11	*)	46	*)	35	418,2
Ucraineană	22	*)	41	*)	19	186,4
Evreiască (idiș)	18	*)	27	*)	9	150,0
Bulgară	18	*)	11	*)	-7	61,1
Poloneză	8	*)	12	*)	4	150,0
Armeană	4	*)	6	*)	2	150,0
Greacă	2	*)	11	*)	9	550,0
Sârbă	14	*)	7	*)	-7	50,0
Tătărescă	3	*)	6	*)	3	200,0
Slovacă	7	*)	3	*)	-4	42,9
Chineză	0	-	4	*)	4	-
Cehă	5	*)	3	*)	-2	60,0
Carașoveană	0	-	0	*)	0	-
Croată	0	-	1	*)	1	-
Slovenă	1	*)	2	-	1	200,0
Altă limbă maternă	14	*)	113	*)	99	807,1
Nedeclarată	7	*)	70	*)	63	1000,0

*) Sub 0,05 %

5. Structura populației după religie

Numărul persoanelor din județul Mureș care s-au declarat la recensământ de religie ortodoxă este de 309.337, reprezentând 53,3 % din totalul populației, reformată 157.046 (27,0 %), romano-catolică 55.287 (9,5 %), unitariană 14.308 (2,5 %), greco-catolică 13.187 (2,3 %), alte religii, atei, persoane fără religie și cu religie nedeclarată 31.686 (5,5 %).

Din totalul populației, 99,5 % și-a declarat apartenența la o religie (confesiune), în timp ce persoanele care s-au declarat fără religie și atei (2.039) reprezintă numai 0,4 % din total.

Populația după religie

Religia	1992		2002		2002 față de 1992	
	număr	-%-	număr	-%-	+/-	%
Populația stabilă	610.053	100,0	580.851	100,0	-29.202	95,2
Ortodoxă	312.514	51,2	309.337	53,3	-3.177	99,0
Reformată	174.616	28,6	157.046	27,0	-17.570	89,9
Romano-catolică	63.933	10,5	55.287	9,5	-8.646	86,5
Unitariană	16.454	2,7	14.308	2,5	-2.146	87,0
Greco-catolică	15.228	2,5	13.187	2,3	-2.041	86,6
Adventistă de ziua a șaptea	6.629	1,1	8.328	1,4	1.699	125,6
Penticostală	4.321	0,7	6.995	1,2	2.674	161,9
Baptistă	1.325	0,2	1.600	0,3	275	120,8
Evanghelică de confesiune augustană	3.689	0,6	775	0,1	-2.914	21,0
Evanghelică lutherană sinodo-presbiteriană	391	0,1	1.408	0,2	1.017	360,1
Creștină după evanghelie	963	0,2	1.053	0,2	90	109,3
Evanghelică	0	-	303	0,1	303	-
Mozaică	193	*)	152	*)	-41	78,8
Musulmană	26	*)	99	*)	73	380,8
Creștină de rit vechi	19	*)	84	*)	65	442,1
Armeană	13	*)	38	*)	25	292,3
Altă religie	7.147	1,2	8.081	1,4	934	113,1
Fară religie	2.086	0,3	1.787	0,3	-299	85,7
Atei	246	*)	252	*)	6	102,4
Nedeclarată	260	*)	731	0,1	471	281,2

*) sub 0,05%

II. GOSPODĂRII

Evoluția numărului și mărimii medii a gospodăriilor populației

La recensământul din 18 martie 2002 au fost înregistrate în județul Mureș **200.051 gospodării ale populației**, constituite din **573.551 persoane** și **94 gospodării instituționale** constituite din **7.300 persoane**. Astfel 98,7 % din populația stabilă a județului se regăsește în gospodăriile populației, iar 1,3 % în gospodăriile instituționale^{*)}.

Față de recensământul din 1992, numărul gospodăriilor populației a crescut cu 802 (o creștere de 0,4 %).

Mărimea medie a unei gospodării a populației a scăzut de la **3,01 persoane** în 1992 la **2,87 persoane** în 2002.

În ceea ce privește repartizarea gospodăriilor populației pe categorii de localități, un număr de 99.747 de gospodării sunt în municipii și orașe (49,9 % din totalul gospodăriilor populației), iar un număr de 100.304 de gospodării sunt în mediul rural (50,1 % din totalul gospodăriilor populației).

Mărimea medie a unei gospodării a populației din **municipii și orașe (2,79 persoane)** este mai mică decât cea a unei gospodării din **comune (2,95 persoane)**. Deși același raport exista și în 1992, totuși se constată că mărimea medie a gospodăriei din urban a scăzut față de 1992 mai mult decât cea a gospodăriei din rural.

III. LOCUINȚE

1. Evoluția fondului de locuințe

La recensământul din 2002, au fost înregistrate în județul Mureș **137.169 clădiri**, în care se află **217.032 locuințe**, având **497.307 camere de locuit** care totalizează o **suprafață locuibilă de 8.203.138 m²**.

Față de anul 1992 numărul clădirilor a crescut cu 8.878. De asemenea, numărul locuințelor a crescut față de anul 1992, cu 8.797 (adică, o creștere de 4,2 %).

2. Structura fondului de locuințe

În 2002 s-a înregistrat față de 1992 pe lângă o creștere a numărului de locuințe și o îmbunătățire a structurii acestora. **A crescut cu 39.577** numărul de camere de locuit (creștere de 8,6%) și **cu 1.100.556 m²** suprafața locuibilă (creștere de 15,5 %).

*) Gospodăriile instituționale reprezintă colectivități constituite în unități de locuit în comun de tip cămin

Structura fondului de locuințe – la recensământul din 2002

	2002		
	TOTAL	URBAN	RURAL
Numărul clădirilor ^{*)}	137.169	33.326	103.843
Numărul locuințelor	217.032	105.764	111.268
Numărul camerelor de locuit	497.307	242.011	255.296
Suprafața locuibilă – m ²	8.203.138	3.970.595	4.232.543
Numărul mediu de camere pe o locuință	2,29	2,29	2,29
Suprafața medie locuibilă (m ²) pe o locuință	37,80	37,54	38,04
Suprafața medie locuibilă (m ²) pe o persoană	14,30	14,28	14,33

^{*)} Clădiri de locuit, clădiri cu altă destinație în care se află locuințe și clădiri cu unități de locuit în comun.

În 2002 față de 1992, **numărul mediu de camere pe o locuință** a crescut ușor pe total (2,29 față de 2,19), în urban (2,29 față de 2,22) și în rural (2,29 față de 2,15), iar **suprafața medie locuibilă pe o locuință** a înregistrat o creștere mai accentuată, atât pe total (37,8 m² față de 33,9 m²), cât și pe medii (37,5 m² în urban față de 33,6 m² și 38,0 m² în rural față de 34,3 m² în 1992).

Suprafața medie locuibilă pe o persoană a crescut față de anul 1992, cu 2,4 m².

Spre deosebire de recensămintele anterioare, la recensământul din 2002 s-au înregistrat distinct și **camerile utilizate în alte scopuri decât cele de locuit** (comerciale, profesionale etc.). Din datele centralizate reiese că acestea reprezintă 0,4 % din totalul camerelor.

Locuințe pe forme de proprietate – la recensămintele din anii 2002 și 1992

Forma de proprietate	2002		1992		2002 în % față de 1992
	număr	%	număr	%	
Locuințe – Total	217.032	100,0	209.283	100,0	103,7
Privată (particulară)	210.048	96,8	176.029	84,1	119,3
De stat	5.980	2,8	31.628	15,1	18,9
Privată de grup (cooperatistă/asociativă)	512	0,2	994	0,5	51,5
A cultelor religioase	492	0,2	632	0,3	77,8

Din totalul fondului de locuințe, ponderea locuințelor proprietate privată reprezintă 96,8 %.

Creșterea numărului locuințelor proprietate privată se datorează în primul rând vânzării locuințelor din fondul locativ de stat, retrocedării proprietăților, precum și construirii de noi locuințe.

În ceea ce privește dotarea locuințelor, aceasta se prezintă în felul următor:

Dotarea locuințelor cu principalele instalații și dependențe - la recensământul din anul 2002

Locuințe dispunând de:	2002		2002 în % față de 1992
	număr	% din total	
• INSTALAȚII			
Alimentare cu apă în locuință	121.359	55,9	110,4
Canalizare (din rețea publică sau sistem propriu)	119.633	55,1	111,2
Instalație electrică	209.724	96,6	104,3
Încălzire prin termoficare sau centrală termică	70.653	32,6	102,4
• DEPENDINȚE			
Bucătărie	194.685	89,7	108,5
Baie	114.160	52,6	114,6

În condițiile creșterii numărului total de locuințe, în 2002 a crescut ponderea locuințelor care dispun de alimentare cu apă (de la 52,5 % în 1992 la 55,9 % în 2002), a celor care au instalație de canalizare (de la 51,4 % la 55,1 %) și a ponderii locuințelor cu instalație electrică (de la 96,0 % la 96,6%).

În 2002 au fost înregistrate 7,3 mii locuințe neracordate la rețeaua electrică, din care 86,3 % sunt situate în rural.

RECENSĂMÂNTUL POPULAȚIEI ȘI AL LOCUINȚELOR 2002

NOTĂ METODOLOGICĂ

BAZA LEGALĂ

În perioada 18-27 martie 2002 s-a efectuat pe întreg teritoriul României Recensământul Populației și al Locuințelor pe baza *Hotărârii Guvernului României nr. 680/2001* și a *Hotărârii Guvernului României nr. 504/2001*.

SFERA DE CUPRINDERE

La recensământul din 18 martie 2002 **au fost înregistrați** toți cetățenii români cu domiciliul în țară, indiferent dacă la momentul de referință al recensământului se aflau pe teritoriul țării sau erau plecați temporar în străinătate, precum și *persoanele de altă cetățenie sau fără cetățenie, care aveau domiciliul sau reședința temporară în România.*

Nu au fost înregistrate: *persoanele de cetățenie străină* din cadrul reprezentanțelor diplomatice și consulare sau al reprezentanțelor organizațiilor internaționale și membrii familiilor lor, personalul forțelor armate străine, personalul flotei comerciale navale și aeriene, precum și corespondenții de presă care *la momentul de referință al recensământului se aflau pe teritoriul țării; persoanele de cetățenie română care la momentul recensământului nu se aflau în țară și care nu mai aveau domiciliul în România* (avându-l stabilit în altă țară).

Recensământul locuințelor s-a efectuat concomitent cu recensământul populației și a cuprins: clădirile de locuit; clădirile cu altă destinație în care se aflau locuințe; clădirile cu unități de locuit în comun (și locuințele din cadrul acestora); clădirile în curs de construcție ocupate parțial de populație; locuințele ocupate sau neocupate, indiferent de clădirile în care erau situate; clădirile și locuințele aflate în proprietatea unor cetățeni români sau străini (care aveau domiciliul sau reședința temporară în România); precum și spațiile folosite pentru locuit din necesitate, situate în orice fel de construcții (permanent).

MOMENTUL DE REFERINȚĂ

Datele din formularele de recensământ s-au înregistrat potrivit situației existente la ora "0" din ziua de 18 martie 2002, considerată moment de referință al recensământului.

PREZENTAREA DATELOR

Rezultatele recensământului din 2002 sunt prezentate conform organizării administrativ – teritoriale a României în vigoare la data efectuării recensământului din 2002, conform metodologiei de calcul în vigoare la fiecare recensământ.

POPULAȚIA

POPULAȚIA STABILĂ

Populația stabilă din 2002 a fost determinată conform recomandărilor CEE/ONU pentru recensămintele populației și locuințelor (runda 2000¹). Astfel, la *recensământul din 2002, populația stabilă a României* a cuprins toți *cetățenii români, străini sau fără cetățenie cu domiciliul în țară*, care la momentul recensământului se aflau pe teritoriul țării sau erau temporar absenți, plecați în străinătate pentru o perioadă mai mică de un an, precum și *cetățenii străini sau fără cetățenie care aveau doar reședința obișnuită*, fiind veniți în România de peste un an (perioadă neîntreruptă).

S-au inclus și:

- ◆ cetățenii români plecați în străinătate în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și al reprezentanțelor comerciale sau de altă natură din străinătate;

- ◆ cetățenii români cu reședința declarată în străinătate, a căror recenzare a fost făcută de către Ministerul Afacerilor Externe, pe formulare speciale, în conformitate cu prevederile H.G. 680/2001.

Populația stabilă a unei localități a cuprins toți *cetățenii români, străini sau fără cetățenie* care la momentul recensământului *aveau domiciliul sau reședința obișnuită* (de cel puțin 6 luni pentru cetățenii români și de peste 1 an pentru cetățenii străini sau fără cetățenie) în respectiva localitate, indiferent dacă erau prezenți sau temporar absenți din localitate, fiind plecați în altă localitate din țară pentru o perioadă mai mică de 6 luni sau în străinătate pentru mai puțin de 1 an.

S-au inclus și:

- ◆ persoanele care la momentul de referință aveau reședința obișnuită în localitatea respectivă, dar domiciliul îl aveau în altă localitate, fiind venite pentru o perioadă de peste 6 luni la lucru, pentru efectuarea studiilor sau din alte motive;

- ◆ persoanele plecate din localitate pentru satisfacerea stagiului militar;

- ◆ persoanele reținute pentru cercetări de către organele de ordine publică, aflate în arest preventiv în alte localități.

Nu au fost incluse:

- ◆ persoanele plecate de la domiciliu (la lucru, la studii etc.) în alte localități din țară pentru o perioadă mai mare de 6 luni;

- ◆ persoanele plecate în străinătate pentru mai mult de 12 luni;

- ◆ persoanele care la momentul de referință al recensământului erau temporar prezente în localitate, pentru o perioadă mai mică de 6 luni;

- ◆ cetățenii străini sau fără cetățenie veniți în localitate de mai puțin de un an.

Persoanele deținute în penitenciare sau școli de reeducare, în altă localitate decât cea de domiciliu, au fost incluse în populația stabilă a localității în care se aflau efectiv la data recensământului.

Reședința este considerată adresa la care persoana își petrece cea mai mare parte din timp, indiferent dacă are sau nu înscrisă în actul de identitate viza de reședință la această adresă.

¹ *Recommandations pour les Recensements de la Population et des Habitations de l'an 2000 dans la Région de la CEE, conjointement établies par la Commission économique des Nations Unies pour l'Europe et l'Office statistique des Communautés européennes (Normes et études statistiques – n. 49 – articles 35, 38 et 40).*

S-a considerat *domiciliu actual* ultima adresă înscrisă în actul de identitate de către organele de evidență a populației. Pentru copiii sub 14 ani, care nu posedau act de identitate, s-a considerat ca domiciliu cel al părinților sau al persoanei în grija căreia se aflau.

Pentru persoanele care au mai avut un alt domiciliu decât cel actual, s-au înregistrat județul și categoria localității unde au avut *domiciliul anterior* (ultimul) după împărțirea administrativ teritorială de la data schimbării domiciliului, precum și anul stabilirii în localitatea domiciliului actual.

Nu s-a considerat domiciliu adresa înscrisă în actul de identitate ca viză de reședință.

Nu s-a considerat că și-au schimbat domiciliul persoanele care au avut domiciliul anterior la altă adresă în cadrul aceleiași localități, în alt sat al aceleiași comune sau în altă localitate componentă a aceleiași municipiu (oraș).

S-a considerat că au locuit neîntrerupt în localitate persoanele care au lipsit pentru unul în următoarele motive :

- ◆ satisfacerea stagiului militar, ispășirea unei pedepse privative de libertate, tratament medical, prestarea unei munci sezoniere;
- ◆ îndeplinirea unor sarcini de serviciu în străinătate etc.

VÂRSTA

Pentru fiecare persoană recenzată, în formularul de recensământ, s-a înregistrat data exactă a nașterii: anul, luna, ziua. Pe baza răspunsurilor privind data nașterii, prin prelucrare automată a datelor, s-a determinat vârsta în ani împliniți a fiecărei persoane.

STAREA CIVILĂ LEGALĂ

S-a înregistrat pentru toate persoanele recenzate, indiferent de sex și vârstă, astfel:

- ◆ **necăsătorit(ă)** - pentru persoanele care au declarat că nu au fost niciodată căsătorite (inclusiv copiii sub 14 ani);
- ◆ **căsătorit(ă)** - pentru persoanele căsătorite cu forme legale, vârsta minimă legală pentru căsătorie fiind de 16 ani pentru persoanele de sex feminin și de 18 ani pentru persoanele de sex masculin (cu excepția persoanelor căsătorite legal cu dispensă de vârstă ori care s-au căsătorit în altă țară); în cazul în care soțul și soția, căsătoriți legal, erau despărțiți de fapt și aveau domiciliu diferite, s-a înscris starea civilă declarată de fiecare în parte;
- ◆ **divorțat(ă)** - pentru persoanele divorțate și necăsătorite;
- ◆ **văduv(ă)** - pentru persoanele cărora le-a decedat soțul/soția, iar la momentul recensământului erau necăsătorite.

Ca urmare a înregistrării stării civile legale pe baza declarației persoanei recenzate și nu pe baza certificatului de căsătorie, precum și a faptului că în populația stabilă nu au fost incluse și persoanele plecate pe perioadă îndelungată, rezultatele recensământului prezintă o diferență între numărul femeilor care s-au declarat căsătorite și numărul bărbaților căsătoriți.

STAREA CIVILĂ DE FAPT

S-a înregistrat separat și starea civilă de fapt – dacă persoana trăiește sau nu în uniune consensuală. Persoanele care au declarat că locuiesc, trăiesc (conviețuiesc) cu un/o partener/parteneră, fără forme legale de căsătorie, având *o reședință comună* cu partenerul/partenera, s-a considerat că trăiesc în **uniune consensuală**, indiferent de starea civilă legală declarată de aceștia.

CARACTERISTICI ETNICE ȘI CONFESIONALE

Pentru înregistrarea acestor caracteristici *personalul de recensământ a avut obligația de a asigura toate condițiile pentru ca fiecare persoană să-și poată declara apartenența la o etnie, limbă maternă, religie/confesiune religioasă în deplină libertate și fără nici un fel de constrângere.*

Pentru copiii care nu știau să vorbească și pentru cei de sub 14 ani s-a înregistrat etnia, limba maternă și religia declarată pentru ei de către părinți/întreținători; pentru persoanele surdo-mute sau persoanele bolnave mintal s-a înregistrat, de asemenea, cele declarate pentru ele de către persoanele cu care acestea conviețuiau. Pentru copiii din orfeline, cărora nu li se cunoștea etnia, limba maternă și religia părinților, înregistrarea s-a făcut conform declarațiilor conducerii instituției respective.

ETNIA

În formularul de recensământ, pentru fiecare persoană, s-a înscris etnia pe baza propriei opțiuni. Pentru persoanele care au declarat o altă etnie decât cea română, recenzorul a înscris în formular denumirea etniei așa cum a fost declarată de persoana recenzată.

LIMBA MATERNĂ

Reprezintă prima limbă vorbită în mod obișnuit în familia persoanei recenzate, în prima sa copilărie. Pentru persoanele care au declarat o altă limbă maternă decât cea română, recenzorul a înscris în formular denumirea acesteia așa cum a fost declarată de persoana recenzată.

RELIGIA

Reprezintă credința sau opțiunea religioasă ori spirituală, înregistrată conform declarației fiecărei persoane, indiferent dacă această credință se manifestă sau nu prin aderarea la o comuniune organizată pe bază de dogme religioase sau spirituale specifice.

NIVELUL DE INSTRUIRE

Pentru Recensământul populației și al locuințelor din anul 2002 s-a elaborat “Nomenclatorul instituțiilor de învățământ”, structurat în conformitate cu Legea nr. 84/1995 în baza căreia funcționează în prezent învățământul de toate nivelurile/gradele. Totodată s-au avut în vedere și recomandările ONU cuprinse în Clasificarea Internațională Standard a Educației ISCED – UNESCO. La elaborarea “Nomenclatorului instituțiilor de învățământ” s-a ținut seama atât de structura învățământului anterior acestei legi, cât și de grupările practice de statistica curentă a domeniului.

NIVELUL INSTITUȚIEI DE ÎNVĂȚĂMÎNT ABSOLVITE

S-a înregistrat pentru toate persoanele născute înainte de 15 septembrie 1991 (de 10 ani și peste). S-a luat în considerare ***cel mai înalt nivel al instituției de învățământ pe care persoana recenzată a absolvit-o***, indiferent dacă era atestată prin certificat sau diplomă de absolvire (de bacalaureat, examen de stat etc). În cazul persoanelor care au absolvit două sau mai multe instituții de învățământ de același nivel s-a înregistrat *numai una dintre acestea*.

Instituția de învățământ absolvită a fost înregistrată în formularul de recensământ cu denumirea avută când a fost absolvită, fără actualizări sau echivalări cu cele similare existente la data recensământului.

S-a înregistrat, de asemenea, ***profilul instituției absolvite***.

În vederea încadrării corespunzătoare a populației după nivelul de instruire, în funcție de nivelul și profilul școlii absolvite, instituțiile de învățământ au fost clasificate astfel:

I. Instituții de învățământ superior

◆ ***de lungă durată (de 4-6 ani)***, pentru persoanele care au declarat că au absolvit universități, institute și academii de studii cu facultăți și specializări autorizate sau acreditate; în această categorie au fost asimilați și absolvenții instituțiilor de învățământ cu grad de învățământ superior cu o durată de studii de 2-3 ani care obținuseră diploma echivalentă cu cea de licență;

◆ ***de scurtă durată (de 2 sau 3 ani)***, pentru persoanele care au declarat că au absolvit colegii universitare din cadrul institutelor de învățământ de lungă durată; în această categorie au fost asimilați și absolvenții fostelor facultăți/secții de subingineri, precum și conductorii arhitecți.

II. Instituții de învățământ postliceal și de maiștri, care asigură o specializare superioară celei obținute în sistemul de învățământ liceal și la care au acces absolvenții de liceu, cu sau fără diplomă de bacalaureat. S-au inclus și absolvenții școlilor postliceale independente, ai grupurilor școlare și școlilor speciale.

III. Instituții de învățământ secundar:

- ***învățământ secundar superior***, cuprinzând: *licee*, în care s-au inclus absolvenții învățământului de zi, seral, cu frecvență redusă sau la distanță; în învățământul liceal s-au inclus și absolvenții fostelor școli medii de cultură generală, școlilor medii de specialitate, precum și absolvenții liceelor care au funcționat cu 10 clase; *școli profesionale și de ucenici*, în care s-au inclus absolvenții învățământului de zi sau seral al școlilor profesionale sau ai învățământului de ucenici organizat pe lângă școlile profesionale; în această categorie au fost incluși și cei care au absolvit ucenicia la locul de muncă, cu pregătire teoretică prin cursuri de calificare cu durata de școlarizare de 1-3 ani, care prin Ordinul Ministerului Învățământului nr. 966/1964 a fost asimilată cu școala profesională;

- ***învățământ secundar inferior (gimnazial)*** cuprinde clasele V-VIII care funcționează în școlile cu clasele I-VIII sau în cadrul liceelor și grupurilor școlare, precum și treapta I a fostelor licee real-umaniste sau de specialitate; clasele I-IV ale cursului inferior din fostele licee teoretice; clasele V-VII/VIII din școlile cu 7 clase și respectiv cu 8 clase; clasele V-X din școlile cu învățământ obligatoriu de 10 ani, precum și alte școli din "Nomenclatorul instituțiilor de învățământ", inclusiv cursurile gimnaziale ale grupurilor școlare. În această categorie au fost incluși și absolvenții școlilor speciale pentru copii cu deficiențe.

IV. Instituții de învățământ primar în care s-au cuprins absolvenții școlilor primare (elementare) de 4 clase și ai școlilor speciale cu nivel de instruire primar, precum și absolvenții cursurilor de alfabetizare. În această categorie au fost incluși și absolvenții școlilor primare speciale pentru copii cu deficiențe.

Aceste instituții, indiferent de nivel, au fost grupate în funcție de profilul lor.

V. La Fără școală absolvită au fost incluse persoanele care au declarat că știu să citească și să scrie deși n-au absolvit nici o școală, cele care știu doar să citească, precum și persoanele care au declarat că nu știu să scrie și să citească.

NIVELUL INSTITUȚIEI DE ÎNVĂȚĂMÂNT PE CARE O URMEAZĂ

S-a înregistrat pentru toate persoanele de 6 ani și peste (născute înainte de 15 septembrie 1995) care au declarat că urmează cursurile unei școli sau instituții de învățământ din sistemul național de învățământ.

Aceste instituții, indiferent de nivel, au fost grupate în funcție de profilul lor.

Nu s-au înregistrat:

- ◆ cursurile de perfecționare profesională, de calificare sau recalificare;
- ◆ ucenicia la locul de muncă (*excepție* făcând ucenicia la locul de muncă cu durata de 1-3 ani care a fost asimilată cu școala profesională);
- ◆ cursurile post-universitare și doctoratele; universitățile populare etc.

SITUAȚIA ECONOMICĂ

La recensământul din 2002 s-au obținut date referitoare la:

- ◆ **populația curent activă și inactivă** – prin stabilirea situației economice a persoanelor în săptămâna de referință 11-17 martie 2002; aceasta permite atât comparabilitatea internațională, cât și cu datele anchetelor statistice în domeniu;
- ◆ **populația obișnuit activă și inactivă** – prin stabilirea situației economice a persoanelor în cea mai mare parte a anului anterior recensământului (martie 2001-martie 2002); astfel se asigură comparabilitatea cu datele recensământului din 1992.

POPULAȚIA ACTIVĂ

S-au inclus toate persoanele apte de muncă în vârstă de 14 ani și peste care în perioada de referință au constituit forța de muncă disponibilă pentru producerea de bunuri și servicii. Populația activă cuprinde *populația ocupată și șomerii* – persoanele care au declarat că se aflau în căutarea unui loc de muncă.

Populația curent ocupată a cuprins toate persoanele în vârstă de 14 ani și peste, care în săptămâna de referință:

◆ au avut o ocupație aducătoare de venit pe care au exercitat-o într-o activitate economică sau socială, în baza unui contract de muncă sau în mod independent (pe cont propriu);

◆ au lucrat cel puțin o oră într-o ramură neagricolă sau cel puțin 15 ore în activități agricole, în scopul obținerii unor venituri sub formă de salariu, plată în natură, câștig sau beneficii, indiferent dacă la momentul de referință al recensământului erau prezente sau lipseau temporar de la lucru (fiind în concediu - de odihnă sau fără plată, de studii, de boală,

de maternitate etc. - , la cursuri de calificare, recalificare sau specializare, în grevă sau nu lucrau datorită întreruperii temporare din diverse motive a activității unității).

În populația ocupată au fost cuprinse persoanele care se aflau într-una din următoarele situații:

- ◆ *erau încadrate permanent într-o unitate economică sau socială*, pe baza unui contract (angajament) de muncă sau au lucrat în mod independent, chiar dacă la momentul de referință lipseau temporar de la lucru;

- ◆ *nu erau încadrate permanent într-o activitate economică sau socială*, dar în săptămâna de referință au lucrat, în mod excepțional sau ocazional, cel puțin o oră (respectiv 15 ore în activități agricole), pentru obținerea unui venit sau au ajutat un membru al gospodăriei sau o rudă în activitatea pe care aceasta o desfășura în unitatea proprie, chiar dacă nu au fost remunerate pentru aceasta;

- ◆ *erau încadrate în muncă pe baza unei convenții civile*;

- ◆ *elevii, studenții, persoanele casnice, precum și pensionarii care* în săptămâna de referință *au desfășurat o activitate* economico-socială în mod regulat, ocazional sau excepțional;

- ◆ *membrii forțelor armate* (persoanele înrolate în armată, inclusiv în serviciile auxiliare), precum și *persoanele care își satisfăceau stagiul militar* obligatoriu;

- ◆ *cetățenii români* care lucrau în *străinătate* pentru unități economice sau sociale străine (inclusiv persoanele care treceau zilnic frontiera pentru lucru).

Populația obișnuit ocupată a cuprins toate persoanele în vârstă de 14 ani și peste care, în cea mai mare parte a anului anterior recensământului, au avut o ocupație aducătoare de venit pe care au exercitat-o într-o activitate economică sau socială, în baza unui contract de muncă sau în mod independent (pe cont propriu). S-au inclus persoanele care:

- ◆ *erau încadrate permanent într-o unitate economică sau socială*, pe baza unui contract (angajament) de muncă sau au lucrat în mod independent chiar dacă la momentul de referință lipseau temporar de la lucru;

- ◆ *erau încadrate în muncă pe baza unei convenții civile*;

- ◆ *membrii forțelor armate* (persoanele înrolate în armată, inclusiv în serviciile auxiliare) precum și *persoanele care își satisfăceau stagiul militar* obligatoriu;

- ◆ *cetățenii români* care lucrau în *străinătate* pentru unități economice sau sociale străine (inclusiv persoanele care treceau zilnic frontiera pentru lucru).

Populația activă neocupată cuprinde persoanele care au declarat că sunt șomeri (persoane în căutarea unui loc de muncă). S-au considerat șomeri persoanele apte de muncă în vârstă de 14 ani și peste, până la vârsta legală de pensionare, care în perioada de referință au declarat că nu aveau de lucru – nu aveau un contract de angajare sau nu efectuau activități ca lucrători pe cont propriu, erau disponibile să înceapă să lucreze, indiferent dacă erau înscrise sau nu la agențiile pentru ocuparea forței de muncă (primeau sau nu ajutor de șomaj, ajutor de integrare profesională sau alocație de sprijin) și care căutau de lucru în mod activ.

În populația activă neocupată s-au cuprins următoarele categorii de șomeri:

- ◆ *șomerii în căutarea unui alt loc de muncă* – acele persoane care au avut anterior un loc de muncă pe care l-au pierdut sau l-au părăsit;

- ◆ *șomerii în căutarea primului loc de muncă* – acele persoane care, până la momentul recensământului, nu au lucrat niciodată – nu au mai fost încadrate într-o activitate economico-socială plătită în bani sau în natură și care se aflau efectiv în căutarea primului loc de muncă; în această categorie intră absolvenții de școli generale, profesionale, licee, instituții de învățământ superior; persoanele casnice care nu au lucrat niciodată etc.

POPULAȚIA INACTIVĂ

Din punct de vedere economic, în *populația inactivă* au fost incluse toate persoanele, indiferent de vârstă, care au declarat că nu au desfășurat o activitate economico- socială și care în perioada de referință (fie că era săptămâna anterioară recensământului, fie că era anul anterior recensământului) erau:

◆ *elevi-studenți* – pentru persoanele care nu exercitau o activitate economică sau socială și care au declarat că frecventează o instituție de învățământ de stat sau particulară, în vederea instruirii, sau dobândirii unei profesii sau meserii, indiferent de nivelul și felul unității de învățământ. În această categorie au fost incluși și elevii/studentii care se întrețin numai din pensia de urmaș sau din bursă. Nu s-au inclus în această categorie, fiind considerate persoane ocupate, persoanele de 14 ani și peste care urmau cursurile unei instituții de învățământ și care, în același timp, desfășurau o activitate economică sau socială din care realizau un venit.

◆ *pensionari* – pentru persoanele care beneficiau de pensie de orice fel, respectiv: pensie pentru limită de vârstă, pensie pentru pierderea capacității de muncă, pensie de urmaș, pensie pentru agricultori, pensie militară, pensie I.O.V.R., pensie pentru membrii cooperăției meșteșugărești, pensie pentru eroii revoluției. În această categorie nu au fost incluși pensionarii menținuți sau reîncadrați în muncă, pensionarii care lucrau pe cont propriu obținând un venit, precum și elevii/studentii și copiii preșcolari care beneficiau de pensie de urmaș.

◆ *persoane casnice* – respectiv persoanele în vârstă de 14 ani și peste care desfășurau numai activități casnice (prepararea hrana, menținerea curățeniei, îngrijirea și educarea copiilor) în gospodăria proprie sau a unei rude (de exemplu: soțiile casnice sau părinții care nu sunt pensionari și fac menajul în gospodăria copiilor sau îngrijesc nepoții), neavând o sursă proprie de venit.

◆ *întreținuți de alte persoane* – pentru persoanele care nu aveau o ocupație aducătoare de venit, nu beneficiau de pensie sau de altă sursă de existență, fiind în întreținerea unor persoane fizice (a părinților, rudelor sau altor persoane fizice), nu urmau o instituție de învățământ și nu se încadrau în categoria persoanelor casnice. În această categorie s-au inclus: copiii preșcolari (chiar dacă primeau pensie de urmaș), bătrânii, persoanele handicapate și invalizii aflați în întreținerea unor persoane fizice. În această categorie au fost incluse și persoanele de vârstă școlară de sub 14 ani, care nu urmau o instituție de învățământ, nu beneficiau de pensie de urmaș dar desfășurau activități casnice.

◆ *întreținuți de stat sau de organizații private* – pentru persoanele aflate în întreținerea unor instituții publice (cămine de bătrâni, cămine – spital, case de copii etc.) sau a unor organizații private (O.N.G.-uri), precum și pentru persoanele a căror singură sursă de existență era ajutorul social (de exemplu persoanele handicapate întreținute de rude sau de alte persoane și pentru care statul plătește o alocație sau un salariu persoanelor care le întrețin). În această categorie nu au fost incluși: -copiii școlari din casele de copii; -elevii/studentii care se întrețin numai din bursa de stat; -persoanele din cămine care beneficiază de o pensie sau o altă sursă de venit.

◆ *alte situații* – pentru persoanele care nu exercitau o activitate economică sau socială și care au declarat ca unică sursă de existență veniturile provenite din închirieri, dobânzi, rente, dividende, arendă. În această categorie au fost incluse și persoanele care la momentul recensământului se aflau în detenție precum și persoanele care nu s-au încadrat în nici una din categoriile de mai sus.

STATUTUL PROFESIONAL

Reprezintă poziția unei persoane în raport cu activitatea socio-economică desfășurată și cu modul de obținere a veniturilor pe baza ocupației exercitate la locul de muncă. În funcție de statutul profesional declarat, persoanele au fost încadrate în una din următoarele situații:

◆ *Salariat (angajat)* reprezentând persoana care își exercita activitatea într-o unitate economică sau socială (indiferent de forma ei de proprietate) pe baza unui contract de muncă, în schimbul unei remunerații sub formă de salariu plătit în bani sau în natură, sub formă de comision etc. În această categorie au fost încadrați și militarii în termen.

◆ *Patron, întreprinzător privat*, persoana care-și exercita activitatea în unitatea proprie având unul sau mai mulți salariați (angajați).

◆ *Lucrător pe cont propriu* pentru persoana care-și exercita activitatea în unitatea proprie sau în mod independent ca meseriaș, liber profesionist, comerciant etc. fără a angaja nici un salariat putând fi ajutat în activitate doar de membrii gospodăriei sau de rude care, însă nu erau remunerate.

◆ *Membru al unei societăți agricole/cooperative*, persoana care era membru al unei societăți agricole, al unei cooperative meșteșugărești, de consum sau de credit și care își desfășura activitatea în cadrul acestora, realizând venituri nesalariale.

◆ *Lucrător familial în gospodăria proprie*, persoana care, în mod obișnuit, ajută un membru al gospodăriei, fie că aceasta lucra în societatea comercială proprie, fie că lucra pe cont propriu și care nu primea o remunerație pentru activitatea desfășurată (ajutor familial neremunerat).

◆ *Altă situație* – pentru persoanele active care nu au putut fi încadrate după statutul lor profesional în nici una din situațiile de mai sus.

Șomerii aflați în căutarea unui alt loc de muncă au fost înregistrați cu *statutul profesional avut anterior*.

LOCUL DE MUNCĂ

Prin *loc de muncă* s-a înțeles unitatea economico-socială sau ultima verigă organizatorică (subunitate) de tip fabrică, secție, atelier etc, în care se desfășoară sistematic un anumit gen de activitate evidențiată distinct în cadrul unității. La caracteristica *locul de muncă* s-au înscris informații privind:

◆ *denumirea unității economico-sociale* și anume a regiei autonome, societății comerciale, instituției (financiare, administrative, de învățământ, sănătate etc), cooperativei (de producție, de consum sau de credit), asociației, organizației etc. În cazul în care persoanele recenzate lucrau în cadrul unei subunități (uzină, fabrică, secție, bază de transport, oficiu de calcul, cantină) cu activități diferite în cadrul unității economico-sociale s-a înscris și *denumirea subunității*; - pentru persoanele cu funcții de conducere și cele care lucrau în serviciile funcționale și administrative ale regiilor autonome, societăților comerciale sau altor unități care au în subordine subunități, s-a înscris numai denumirea unității; -pentru țărani cu gospodării individuale s-a considerat drept loc de muncă gospodăria agricolă individuală, pentru meseriași particulari – atelierul propriu etc; -pentru persoanele care lucrau pe cont propriu (așa cum sunt zugravii, coșarii, cărașii, șoferii- taximetriști etc) s-a înscris “lucrează pe cont propriu”;

-persoanele care lucrau pe cont propriu și pentru care nu s-au înscris informații privind obiectul activității locului de muncă au fost încadrate pe activități ale economiei naționale în funcția de “ocupația” declarată;

-pentru șomerii aflați în căutarea unui alt loc de muncă s-a înregistrat ultimul loc de muncă avut de respectiva persoană.

ACTIVITĂȚI ALE ECONOMIEI NAȚIONALE

Populația activă din punct de vedere economic a fost încadrată pe *activități ale economiei naționale*, în funcție de activitatea principală a locului de muncă, declarată de către persoana recenzată. Activitatea principală a locului de muncă în cadrul unității (subunității) s-a considerat activitatea desfășurată la locul de muncă și nu activitatea concretă a persoanei recenzate, și anume:

◆ **a unității**, dacă persoana recenzată își exercita ocupația într-o unitate economico-socială fără subunități sau în serviciile funcționale sau administrative ale acesteia;

◆ **a subunității**, dacă persoana recenzată a declarat că lucrează efectiv într-o subunitate, a cărei denumire a fost înscrisă în formular.

Persoanele active au fost încadrate pe activități ale economiei naționale, în funcție de:

◆ *activitatea de bază a unității economico-sociale*, în situația în care unitatea nu avea alte subunități;

◆ *activitatea subunității* de tip uzină, fabrică, secție, oficiu de calcul, bază de transport, cantină, magazin, grădiniță etc. în cazul declarării locului de muncă într-o asemenea subunitate de către persoanele recenzate;

◆ *activitatea principală a unității* economico-sociale pentru persoanele cu activitate de conducere sau care desfășurau activități auxiliare (marketing, consultanță, aprovizionare – desfacere, contabilitate, administrative etc);

◆ *activitatea locului de muncă* avută anterior pentru persoanele care, la data recensământului, erau temporar absente de la lucru pentru a urma cursuri de calificare, recalificare sau de specializare, erau în concediu fără plată, sau reținute pentru cercetări;

◆ *activitatea la ultimul loc de muncă* în care au lucrat persoanele care, la data recensământului, nu lucrau și care au declarat că sunt șomeri în căutarea unui alt loc de muncă.

Tinerii care la momentul de referință al recensământului își satisfăceau stagiul militar au fost încadrați în activitatea “administrație publică”.

Persoanele care *lucrau la domiciliu* pentru unități economico-sociale, pe bază de contract (angajament de muncă), au fost incluse în activitatea în care se încadra unitatea pentru care lucrau.

Persoanele care *lucrau pe cont propriu* au fost încadrate pe activități ale economiei naționale, în mod corespunzător, în funcție de activitatea principală desfășurată de către acestea, pe baza ocupației declarate.

Persoanele care la data recensământului au declarat că sunt șomeri în căutarea primului loc de muncă au fost incluse în populația activă totală și evidențiate în tabel pe un rând separat, nefiind repartizate pe activități ale economiei naționale.

LOCALIZAREA LOCULUI DE MUNCĂ

Pentru *localizarea geografică a locului de muncă*, s-a luat în considerare adresa unității sau a subunității în care persoana își exercită ocupația și anume:

- ◆ *în aceeași localitate*, în cazul în care locul de muncă al persoanei se afla în localitatea de recensare;
- ◆ *în altă localitate* din același județ în funcție de categoria de localitate în care se afla (urban sau rural);
- ◆ locul de muncă al persoanei era *în alt județ* (în mediul urban sau rural);
- ◆ locul de muncă al persoanei se afla *în altă țară*.

Pentru persoanele care *lucrau pe cont propriu și care nu au un loc fix* în care să-și desfășoare activitatea (lucrează la adresa clienților, vânzători în târguri etc) s-a luat în considerare adresa de acasă, înregistrându-se că lucrează în aceeași localitate cu reședința. Pentru *persoanele salariate care nu au loc fix de muncă* (șoferi, personal navigant din transporturi, comis voiajor etc.) s-a considerat localitatea locului de muncă aceea a unității sau a subunității de care aparțin.

OCUPAȚIA

Reprezintă tipul de activitate economico – socială aducătoare de venit, desfășurată de o persoană în mod obișnuit, într-o unitate economico-socială sau în gospodăria proprie și care constituie, pentru aceasta, sursa principală de existență. Populația a fost repartizată în cele 10 grupe majore de ocupații, iar acestea au fost detaliate pe trepte ierarhice, în funcție de nivelul de instruire, de nivelul competențelor sau amploarea și complexitatea activităților, precum și de specializarea necesară pentru executarea acestora.

Respectând aceste criterii, ocupațiile meseriașilor, ale muncitorilor și ale personalului operativ asimilat acestora au fost cuprinse în mod univoc într-o anumită grupă sau subgrupă potrivit meseriilor efectiv practicate, iar ocupațiile personalului de conducere sau execuție potrivit funcțiilor de încadrare în raport de nivelul de instruire și specialităților exercitate.

Meseria sau funcția în care lucra persoana recenzată a putut să coincidă sau nu cu cea obținută prin studii (de exemplu, un muncitor calificat în meseria de “mecanic agricol” dar care lucra efectiv ca “electrician de mină” a fost cuprins în această ultimă meserie). În mod similar, un inginer mecanic care la data recensământului lucra ca director într-o întreprindere mare sau mică a fost cuprins în grupa de ocupații a conducătorilor de unități economice.

Pentru persoanele care în săptămâna 11-17 martie 2002 au desfășurat mai multe activități aducătoare de venit, s-a considerat ca ocupație principală aceea care a fost exercitată în cea mai mare parte a timpului.

- S-a înscris *ocupația avută anterior la ultimul loc de muncă* pentru:
- persoanele care la data recensământului se aflau în arest preventiv;
 - șomerii care se aflau în căutarea unui alt loc de muncă

GOSPODARIILE POPULAȚIEI

Prin **gospodărie a populației** s-a înțeles grupul de două sau mai multe persoane care locuiesc împreună în mod obișnuit, având, în general, legături de rudenie și care se gospodăresc în comun (contribuie împreună la aprovizionarea și consumul de alimente și de alte bunuri esențiale traiului), participând integral sau parțial la bugetul de venituri și cheltuieli. S-a considerat gospodărie a populației și *grupul de două sau mai multe persoane între care nu există legături de rudenie*, dar care au declarat că, prin înțelegere, locuiesc și se gospodăresc în comun, participând integral sau parțial la bugetul de venituri și cheltuieli. Persoanele care la data recensământului nu aparțineau de o gospodărie, declarând că locuiesc și se gospodăresc singure, au fost considerate **gospodării de o singură persoană**.

Persoanele care alcătuiesc gospodăriile populației

S-a considerat că fac parte din gospodărie:

- ◆ persoanele care la momentul de referință aveau reședința în localitatea de recensare, indiferent dacă la acel moment au fost prezente sau temporar absente din localitate;
- ◆ persoanele cu reședința obișnuită în localitatea de recensare, dar care aveau domiciliul în altă localitate, fiind venite pentru o perioadă mai mare de 6 luni (la lucru, la studii sau pentru alte motive).

S-a considerat că nu fac parte din gospodării ale populației:

- ◆ persoanele care aveau domiciliul în localitatea în care a fost recenziată gospodăria lor, dar erau plecate în altă localitate, din țară sau în străinătate pentru o perioadă îndelungată (la lucru, la studii sau pentru alte motive);
- ◆ persoanele care la momentul de referință erau temporar prezente (venite în vizită la rude sau prieteni);
- ◆ persoanele care compun gospodăriile instituționale sau alte gospodării.

Într-o locuință pot exista una sau mai multe gospodării.

GOSPODĂRIILE INSTITUȚIONALE

La momentul recensământului, o parte a populației țării se afla încadrată în **gospodăriile instituționale** adică în colectivitățile constituite în unitățile de locuit în comun de tip cămin, formate din mai multe persoane, care în general, nu erau legate între ele prin legături de rudenie, dar care erau reunite în scopuri sau interese comune, având, de obicei, același regim de trai și folosind în comun unele spații și instalații din clădirea (clădirile) în care se află unitatea de locuit în comun (cămin muncitoresc, cămin studentesc, internat școlar, instituții de protecție a copiilor, sanatoriu de boli incurabile, penitenciar, mănăstire etc).

În această categorie au fost incluse și **alte gospodării**, acestea cuprinzând persoanele fără adăpost.

LOCUIŢE

Locuința (apartamentul) – a fost considerată unitatea construită, formată din una sau mai multe camere de locuit situate la același nivel al clădirii sau la niveluri diferite, prevăzută, în general, cu dependențe (bucătărie, baie etc.) sau alte spații de deservire (cămări, debarale etc.), independentă din punct de vedere funcțional, având intrare separată (din casa scării, curte sau stradă) și care a fost construită, transformată sau amenajată în scopul de a fi folosită, în principiu, de o singură gospodărie.

S-a considerat locuință:

◆ *apartamentul* – alcătuit din una sau mai multe camere de locuit, prevăzut cu dependențe corespunzătoare, formând un tot din punct de vedere constructiv și funcțional;

◆ *locuința situată în casă individuală* – destinată prin construcție să fie locuită, în general, de o singură gospodărie;

◆ *locuința cu dependențe izolate* – formată din una sau mai multe camere de locuit, care au intrare separată, dar ale cărei dependențe sunt izolate (în curte, la subsol, la mansardă etc.), neavând legătură funcțională cu camerele de locuit;

◆ *locuința fără dependențe* – formată din una sau mai multe camere de locuit, cu intrare separată, folosită, în general, de o singură gospodărie;

◆ *camerele din clădirile de locuit sau cu altă destinație* – amplasate de-a lungul unor culoare și folosite pentru locuit de gospodării diferite, fiecare având intrare separată (chiar dacă nu au nici o dependență). În mod similar s-au înregistrat chiliile din incinta mănăstirilor (ocupate individual de călugări sau călugărițe);

◆ *locuințele situate în incinta instituțiilor sau a societăților comerciale* (inclusiv cantoanele izolate de-a lungul liniilor de cale ferată sau a drumurilor, clădirile izolate ale stațiilor meteorologice sau depozitelor rezervelor de stat, cantoanele zoopastorale sau silvice, clădirile izolate care deservește instalațiile sau rețelele de înaltă tensiune, stațiile și releele de televiziune și radio sau alte asemenea unități izolate) – destinate unor lucrători care îndeplinesc activități sau funcții care necesită prezența permanentă sau în caz de urgență în cadrul unităților economice sau social-culturale respective și gospodăriilor acestora.

◆ *camerele sau spațiile din unitățile de locuit în comun* (de tip cămin sau hotel) – ocupate permanent de gospodăriile personalului de conducere, administrativ sau de serviciu, respectiv de gospodăriile studenților căsătoriți sau de alte gospodării;

◆ *locuințele destinate cazării temporare a persoanelor* ale căror locuințe au devenit inutilizabile în urma unor catastrofe naturale sau accidente sau ale căror locuințe sunt supuse demolării în vederea realizării de lucrări de utilitate publică sau a unor lucrări de reabilitare care nu se pot efectua în clădiri ocupate de locatari.

Locuința reprezintă o unitate distinctă din punct de vedere funcțional, independentă de alte locuințe sau spații, indiferent dacă este ocupată de una sau mai multe gospodării.

Nu au fost considerate locuințe:

◆ încăperile din unitățile de locuit în comun (camerele din hoteluri, dormitoarele din internate sau căminele de copii, din căminele studențești sau de bătrâni, saloanele din spitale etc.) care nu constituie locuințe permanente pentru una sau mai multe gospodării;

◆ încăperile din construcții gospodărești sau dependențe izolate de locuința obișnuită, ocupate de membrii aceleiași gospodării;

◆ camerele de gardă, camerele folosite de personalul care lucrează în ture.

Nu au fost înregistrate apartamentele (locuințele) în care nu locuia nici o persoană și ale căror camere erau folosite în exclusivitate, în alte scopuri decât cele de locuit, de firme, societăți comerciale, de turism etc.

UNITĂȚI LOCUITE DIN NECESITATE

Nu au fost considerate locuințe, dar au fost înregistrate distinct, ca *unități locuite din necesitate*, spațiile care nu erau destinate pentru locuit, dar care la momentul înregistrării erau locuite permanent de gospodării care nu dețineau o altă locuință permanentă.

S-au considerat unități locuite din necesitate:

- ◆ dependențele sau spațiile cu altă destinație din clădire (uscătorie, spălătorie, pivniță, pod, garaj etc.);
- ◆ construcțiile gospodărești sau dependențele izolate de clădire (bucătărie, garaj, magazie, atelier etc.);
- ◆ construcțiile provizorii (barăci, colibe, bordeie, baracamente din lemn sau metal ocupate de constructori etc.);
- ◆ unitățile mobile (vagon, remorcă, șlep etc.).

Locuințele au fost grupate după tipul lor în: *locuințe permanente (principale)* - ocupate sau neocupate și *locuințe sezoniere (secundare)*.

TIPUL LOCUINȚEI

În categoria locuințelor sezoniere au fost cuprinse: casele de vacanță, a doua locuință care era neocupată sau ocupată temporar, precum și casele din vii, odăile etc. care corespundeau definiției date pentru locuință.

STATUTUL LOCUINȚEI

Locuința ocupată este aceea aflată în folosința a cel puțin unei gospodării și care este locuită de cel puțin o persoană stabilă. *Locuința neocupată* reprezintă casa sau apartamentul care la momentul recensământului nu este locuit de cel puțin o persoană stabilă.

FORMA DE PROPRIETATE

Forma de proprietate a locuinței s-a înregistrat prin unul din răspunsurile:

- ◆ *proprietate privată (particulară)* -în care s-au inclus locuințele aflate în proprietatea personală a populației (inclusiv cele aflate în curs de achitare) sau ale agenților economico-sociali cu capital privat.
- ◆ *proprietate de stat* -în cazul locuințelor aflate în administrarea primăriilor, a ministerelor și a altor organe centrale din sectorul public, precum și a unităților din subordinea acestora, inclusiv locuințele sociale, de serviciu, locuințe declarate monument istoric;
- ◆ *proprietate privată de grup* -pentru locuințele aflate în proprietatea organizațiilor și a asociațiilor fără scop patrimonial (a asociațiilor profesionale, a scriitorilor, compozitorilor, ale partidelor politice, sindicatelor, organizațiilor de caritate, fundațiilor etc.);
- ◆ *proprietate a cultelor religioase* -în această categorie s-au inclus locuințele aflate în proprietatea cultelor religioase: așezăminte, parohii, comunități, mănăstiri etc.

CAMERA DE LOCUIT

Cameră de locuit – s-a considerat încăperea dintr-o locuință care servește pentru locuit, având suprafața de cel puțin 4 mp (spațiul fiind suficient de mare pentru a cuprinde un pat de adult), înălțimea de cel puțin 2 m pe cea mai mare parte a suprafeței sale și care primește lumină naturală fie direct prin ferestre și/sau uși exterioare, fie indirect prin verande cu ajutorul ferestrelor și/sau ușilor sau prin alte camere de locuit cu ajutorul glasvandurilor. Destinația camerelor de locuit s-a stabilit în raport cu destinația prin construcție a acestora, ținându-se, însă, seama de utilizarea principală, de fapt, dată camerei respective de către membrii gospodăriei la momentul recensământului.

S-au considerat camere de locuit:

- ◆ camerele de dormit (dormitoarele), sufrageriile (camerele de zi), camerele de musafiri (oaspeți), birourile (bibliotecile), camerele mansardate, pivnițele locuibile, camerele de serviciu (camerele menajerelor – personalului casnic), precum și holurile care îndeplineau condițiile de suprafață, înălțime și lumină ale unei camere de locuit și erau utilizate pentru locuit, nefiind folosite numai ca spații de trecere;

- ◆ încăperile din cadrul locuințelor destinate prin construcție a fi locuite, dar care la data înregistrării erau folosite în scopuri profesionale de gospodăriile care le ocupau, precum și camerele de locuit puse la dispoziția instituțiilor, firmelor, societăților comerciale, de turism, pe bază de contract de către titularul locuinței.

Nu s-au considerat camere de locuit:

- ◆ bucătăriile a căror suprafață era de peste 4 mp, precum și sălile de baie și grupurile sanitare, chiar dacă suprafața lor era mai mare de 4 mp;

- ◆ coridoarele, verandele, încăperile utilitare (spălătorii, uscătorii) și vestiburile;

- ◆ dependințele și alte spații din locuință (bucătăriile, băile, WC-urile, verandele, vestiburile, antreurile, marchizele, tindele, holurile nelocuibile – care nu îndeplineau condițiile de suprafață, înălțime și lumină ale unei camere de locuit, culoarele, coridoarele, oficiile, cămărilor, debaralele, logiile, boxele etc.), chiar dacă erau locuite.

SUPRAFAȚA CAMERELOR DE LOCUIT

Suprafața camerelor de locuit, precum și suprafața camerelor utilizate în scopuri profesionale, comerciale etc., s-a calculat în mp pe baza dimensiunilor interioare ale încăperilor, măsurate la nivelul pardoselii.

CAMERE UTILIZATE ÎN SCOPURI PROFESIONALE, COMERCIALE

Camere utilizate în scopuri profesionale, comerciale etc. -s-au considerat camerele din cadrul locuințelor destinate prin construcție a fi locuite, dar care la data înregistrării erau folosite de gospodăriile care le ocupau sau de firme, societăți comerciale, de turism (pe baza unui contract încheiat cu titularul locuinței) în alte scopuri decât cele de locuit. De exemplu, s-a înregistrat numărul camerelor din apartamentele de bloc pe care proprietarii acestora le-au transformat în cabinete medicale, birouri de avocatură, magazine, case de amanet, frizerii etc., dacă în respectivul apartament locuia cel puțin o persoană. În cazul unei camere folosite atât pentru locuit, cât și în scopuri profesionale, aceasta a fost considerată cameră de locuit și nu cameră folosită în alte scopuri.

TIPUL SUB CARE GOSPODĂRIA OCUPĂ LOCUINȚA

S-a considerat că locuința era ocupată de gospodărie în calitate de:

◆ **proprietar**—în cazul în care unul dintre membrii gospodăriei deținea dreptul de proprietate asupra locuinței, indiferent dacă aceasta era achitată integral sau era în curs de achitare;

◆ **chiriaș la stat** – în cazul în care unul dintre membrii gospodăriei era titularul unui contract de închiriere semnat cu statul;

◆ **chiriaș la particular** – în situația în care unul dintre membrii gospodăriei era titularul unui contract de închiriere (scris sau verbal) încheiat cu persoane particulare;

◆ **chiriaș la firmă privată** – în situația în care unul dintre membrii gospodăriei era titularul unui contract de închiriere (scris sau verbal) încheiat cu agenți economici cu capital total sau parțial privat;

◆ **alte situații** – locuințe ocupate cu titlu gratuit; locuințe închiriate de la organizații și asociații fără scop patrimonial, organizații și asociații cooperatiste, unități aparținând cultelor religioase etc. și situații care nu au putut fi încadrate în nici una dintre categoriile de mai sus.

CHIRIA

Chiria – reprezintă suma plătită de chiriași către stat sau persoane fizice/juridice, pentru folosirea locuințelor mobilate sau nemobilate aflate în proprietatea acestora.

DOTAREA LOCUINȚEI CU INSTALAȚII

Dotarea locuinței cu instalații a fost înregistrată prin următoarele caracteristici:

◆ în locuință;

◆ în afara locuinței (în interiorul clădirii, în afara clădirii).

INSTALAȚIE DE ALIMENTARE CU APĂ

S-a considerat că locuința era alimentată cu apă

◆ **din rețea publică** - dacă alimentarea se făcea: printr-un sistem de aducțiune de la o instalație cu caracter local (a unei instituții etc.) sau de la cișmele amplasate în stradă, de la care apa era adusă în locuință printr-un sistem de aducțiune;

◆ **din sistem propriu** dacă apa era adusă printr-un sistem de aducțiune, direct dintr-o sursă naturală: puț, fântână, izvor etc.

Pentru locuințele care foloseau două feluri de alimentare cu apă s-a indicat acela care asigură un confort mai ridicat al locuinței.

INSTALAȚIE DE ALIMENTARE CU APĂ CALDĂ

S-a considerat ca aveau instalație de alimentare cu apă caldă:

◆ locuințele care primeau *din rețea publică*, prin conductă apă caldă la baie, la bucătărie sau în alte încăperi dotate cu instalații sanitare;

◆ locuințele care au instalație de apă caldă *prin sistem propriu* (centrală termică, cazane sub presiune, boiler electric etc.) care nu primeau apă caldă de la rețeaua publică. În această categorie s-au inclus și locuințele care utilizau pentru baie și bucătărie apă geotermală.

Locuințele în care baia avea cazan sau boiler ce servea exclusiv pentru cadă sau duș nu au fost considerate a avea instalație de alimentare cu apă caldă.

INSTALAȚIE DE CANALIZARE

S-a considerat că aveau instalație de canalizare:

◆ locuințele dotate cu conducte prin care apele menajere erau evacuate *în rețeaua publică* de canalizare;

◆ locuințele dotate cu conducte prin care apele menajere erau evacuate într-un punct colector propriu - puț absorbant, deversarea apelor reziduale făcându-se printr-un *sistem propriu* de evacuare (construit pentru o singură locuință sau pentru un grup restrâns de locuințe);

◆ la *altă situație* au fost înregistrate locuințele dotate cu conducte de evacuare, dar fără a avea un punct colector (ex. apele menajere fiind evacuate printr-o conductă direct în râu, grădină etc.).

INSTALAȚIE ELECTRICĂ

S-a considerat că locuința avea instalație electrică dacă era dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă locală de energie electrică (grup electrogen, microcentrală etc.). Ca sursă de energie electrică se consideră și instalațiile eoliene sau microhidrocentralele locale.

COMBUSTIBILUL FOLOSIT PENTRU GĂTIT

Combustibilul folosit pentru gătit a fost considerat:

◆ *gazul natural din rețeaua publică* – în cazul locuințelor care primeau prin conductă gaze la bucătărie și al locuințelor prevăzute cu instalații de gaze la bucătărie, dar ale căror lucrări de racordare la rețeaua de distribuție a gazelor nu erau terminate la momentul recensământului;

◆ *gazul lichefiat (butelia)* – în cazul în care combustibilul folosit pentru gătit era gazul lichefiat din butelia de aragaz;

◆ *combustibilul solid* – în cazul locuințelor care nu primeau prin conductă gaze la bucătărie, nu foloseau butelie cu gaze lichefiate și utilizau drept combustibil lemnul sau cărbunele;

◆ *electricitatea* – în situația în care pentru prepararea hranei era folosită energia electrică (gătitul făcându-se la plite electrice, reșouri, cuptoare cu microunde etc.);

◆ *alt combustibil* – în acest caz, gospodăria folosind drept combustibil pentru gătit paie, cocii, resturile vegetale sau alte materiale.

În cazul în care gospodăria folosea drept combustibil pentru gătit atât gazul natural din rețeaua publică, cât și electricitatea (utilizând, de exemplu, cuptorul cu microunde) s-a înregistrat combustibilul cel mai des folosit.

MODUL DE ÎNCĂLZIRE

Modul de încălzire s-a înregistrat concomitent cu felul combustibilului folosit pentru încălzire, astfel:

◆ **termoficare (rețea publică sau locală)** – în cazul locuințelor care aveau asigurată încălzirea prin intermediul punctelor termice care preiau agentul termic de la centrale electrice, fabrici etc. și o transmit în sistemul de radiatoare (calorifere) al unui număr, de obicei, mare de locuințe; s-au inclus și centralele termice de cartier;

◆ **centrală termică proprie** – în cazul locuințelor situate în clădiri cu sistem propriu de producere a agentului termic (abur, apă caldă) și sistem de distribuire a acestuia în interiorul locuinței; în această categorie s-au inclus și centralele termice de bloc; la rândul lor, centralele termice proprii au fost grupate în funcție de felul combustibilului folosit (gaze, combustibil solid, combustibil lichid);

◆ **sobe** – în cazul locuințelor încălzite cu sobe care foloseau drept combustibil: gaze, combustibil solid sau combustibil lichid;

◆ **alte mijloace de încălzire** – s-au inclus locuințele încălzite cu ajutorul radiatoarelor, caloriferelor electrice, aparatelor de aer condiționat sau prin orice alt mod de încălzire, altul decât cele prezentate mai sus.

Locuințele dotate cu sisteme diferite de încălzire au fost înregistrate cu un singur mod de încălzire, respectiv acela care era preponderent.

INSTALAȚIE DE AER CONDIȚIONAT

S-au înregistrat locuințele care aveau instalație de aer condiționat

DOTAREA LOCUINȚEI CU DEPENDINȚE

În ceea ce privește dotarea locuinței cu principalele dependențe, în formularul de înregistrare s-au înscris informații privind existența bucătăriei, băii, closetului cu apă (wc).

Bucătăria a fost considerată încăperea sau o parte dintr-o încăpere (cu suprafața de cel puțin 4 mp și 2 m înălțime) destinată și utilizată pentru pregătirea hranei, situată în interiorul locuinței sau în afara acesteia, dotată cu mijloacele necesare pregătirii hranei.

Chicinetă a fost considerată încăperea destinată pregătirii hranei care avea o suprafață mai mică de 4 mp.

În cazul locuințelor cu mai multe bucătării s-a înregistrat numai una din acestea și anume cea mai dotată și cu suprafața mai mare.

Locuințele care aveau numai bucătărie de vară, în timpul iernii gătindu-se într-una din camerele de locuit, au fost considerate fără bucătărie; au făcut excepție așa zisele “bucătării de vară” situate în afara locuințelor, care sunt construite din materiale rezistente (cărămidă, bârne, etc.), fiind folosite în tot cursul anului pentru prepararea hranei.

Baie a fost considerată încăperea situată în interiorul sau în afara locuinței, destinată asigurării igienei corporale, având instalații specifice acestui scop: cadă cu sau fără duș, sau numai duș și chiuvetă.

S-a considerat baie:

◆ încăperea dotată cu instalații aferente (duș și chiuvetă) chiar dacă era folosită, în principal, pentru alte scopuri (spălătorie);

◆ încăperea care avea această destinație și era dotată cu instalație de apă și canalizare, chiar dacă nu avea încă montate obiectele sanitare specifice, nefiind folosită în alte scopuri.

S-a considerat baie și încăperea din locuință în care igiena corporală se efectuează cu mijloace tradiționale specifice unor anumite zone (băi de abur), dacă nu era folosită permanent în alte scopuri (ca bucătărie, spălătorie etc).

S-a considerat că locuința avea closet cu apă dacă avea instalație prevăzută cu rezervor de apă și canal de evacuare, fiind situată în interiorul băii sau într-o încăpere separată, situată în locuință sau în afara ei. *Nu s-au înregistrat* drept closete cele așa zise “uscate” sau latrine, unde evacuarea se face în haznale și nici cele din locuințele care nu au încă instalație de apă sau de canalizare.

CLĂDIRI

S-a considerat *clădire* construcția permanentă care se ridică deasupra solului, formând un tot din punct de vedere constructiv și arhitectonic, izolată (distanțată) spațial sau despărțită de altele prin pereți exteriori, având acoperiș propriu și intrare separată din stradă, curte, grădină etc.

În numărul total al clădirilor *au fost cuprinse:*

- ◆ clădirile terminate și date în folosință populației pentru locuit;
- ◆ clădirile de locuit nedate în folosință populației, dar care prin gradul de finisare puteau fi ocupate în întregime de populație;
- ◆ clădirile de locuit în curs de construcție, dacă la data recensământului erau ocupate parțial de populație;
- ◆ clădirile evacuate în întregime în vederea demolării, dacă demolarea construcției nu începuse, precum și cele devenite libere prin mutarea locatarilor, neocupate la data recensământului de alți locatari;
- ◆ clădirile cu altă destinație în care se aflau locuințe;
- ◆ clădirile cu unități de locuit în comun indiferent dacă în acestea se aflau sau nu locuințe;
- ◆ barăcile construite din cărămidă folosite drept locuințe de către unele gospodării.

Nu au fost cuprinse în numărul total de clădiri:

- ◆ clădirile de locuit în curs de construcție dacă erau nelocuite (inclusiv clădirile în curs de construcție ocupate de constructori pentru cazarea muncitorilor sau pentru birouri de șantier);
- ◆ clădirile de locuit care au început să fie demolate;
- ◆ clădirile cu altă destinație în care nu se aflau locuințe, fiind utilizate numai în scopuri economice, edilitar-gospodărești, sociale;
- ◆ spațiile locuite permanent din necesitate (numai la unități locuite din necesitate), cum ar fi: construcții provizorii, construcții gospodărești sau dependințe izolate de clădire, dependințe și spații cu altă destinație din clădire, unități mobile.

S-au considerat clădiri distincte:

- ◆ clădirile izolate (distanțate) spațial de celelalte clădiri amplasate pe același lot de teren (curte), precum și clădirile legate între ele prin pasarele, balcoane de serviciu etc.;
- ◆ construcțiile alipite, situate pe loturi alăturate care aveau sisteme constructive și arhitectonice diferite (fațade și materiale de construcție pentru pereții exteriori), intrări separate din stradă, curte, grădină etc. și fără legături interioare directe; dacă între acestea există legături interioare directe s-au considerat *o singură clădire*.

S-au considerat *o singură clădire* construcțiile alipite situate în cadrul aceluiași lot (curte), care aveau un sistem constructiv și arhitectonic unitar (aceleași fațade, și aceleași materiale de construcție), indiferent de anul de construcție, chiar dacă între ele nu există legături interioare directe (cazul blocurilor cu mai multe tronsoane).

TIPUL CLĂDIRII DE LOCUIT

♦ *clădire individuală cu o locuință* – clădire destinată prin construcție să fie locuită de o singură gospodărie, indiferent dacă la data recensământului era ocupată de două sau mai multe gospodării; în această categorie au fost incluse și clădirile cu o singură locuință desfășurată pe două niveluri;

♦ *clădire cu două sau mai multe locuințe înșiruite, cuplate etc.* – clădire în care locuințele sunt situate una în continuarea celeilalte, sau în care locuințele sunt suprapuse (parter și un etaj), fiecare având intrare separată;

♦ *clădire tip bloc* – clădire de locuit care are cel puțin două etaje cu locuințe (apartamente), grupate în jurul unei scări comune de acces.

DESTINAȚIA ACTUALĂ A CLĂDIRII

În funcție de destinația pe care o aveau la data recensământului, au fost identificate următoarele *categorii de clădiri în care se aflau locuințe*:

♦ *clădire de locuit* – clădire folosită integral sau în cea mai mare parte pentru locuit; în tabelele din acest volum, la clădirile de locuit au fost incluse și *clădirile de locuit în curs de construcție*, respectiv: -clădirile în curs de construcție cu mai multe locuințe în care numai unele apartamente erau ocupate; -clădirile individuale în curs de construcție cu o locuință din care era dată în folosință numai o cameră sau o parte din camerele de locuit;

♦ *clădire cu altă destinație în care se află locuințe* – clădire în care cea mai mare parte din suprafață era folosită în alte scopuri decât pentru locuit (instituție, școală, magazin etc);

♦ *clădire cu unități de locuit în comun în care se află locuințe* – clădire folosită în cea mai mare parte de unități de locuit în comun *de tip cămin* (internate școlare, cămine studentești, cămine școlare, cămine muncitorești, dormitoare pentru muncitori, cămine de nefamiliști, case de copii, cămine spital, sanatorii de boli incurabile etc.) sau *de tip hotel* (hoteluri, moteluri, cabane turistice, spitale, sanatorii, case de nașteri etc.).

Caracteristicile despre clădiri s-au înregistrat pe baza declarațiilor proprietarilor, administratorilor sau ale locatarilor clădirii, iar în unele cazuri pe baza constatărilor personale ale recenzorilor.

ANUL CONSTRUIRII CLĂDIRII

S-a considerat anul al construirii, anul dării în folosință a clădirii, respectiv anul în care s-a terminat complet construcția (inclusiv toate instalațiile și finisajele interioare). Pentru *clădirile date parțial în folosință*, s-a considerat anul al construirii, anul în care s-a dat în folosință prima locuință, sau, în cazul clădirilor de locuit cu o singură locuință, anul când s-a dat în folosință prima cameră de locuit.

Pentru *clădirile* care ulterior construirii au fost *extinse prin adăugiri sau supraetajări* s-a considerat an al construirii, anul când a fost terminată clădirea inițială. Dacă aceste adăugiri de spații locuibile au depășit capacitatea construcției inițiale (exprimată prin suprafața nou construită), s-a luat în considerare anul când a fost construită adăugirea (supraetajarea).

Pentru *clădirile care au fost reconstruite* (transformate) în proporție de peste 50% din capacitatea construcției inițiale, s-a considerat an al construcției, anul când aceasta a fost reconstruită.

În cazul în care nu s-a cunoscut anul construirii, acesta s-a stabilit avându-se în vedere o serie de elemente, cum ar fi:

- ◆ asemănarea cu alte clădiri din cuprinsul sectorului sau chiar din alte sectoare de recensământ (al căror an al construirii era cunoscut);

- ◆ existența unor materiale de construcție sau a unui anumit stil de construcție specific anumitor ani sau perioade etc.

MATERIALUL DE CONSTRUCȚIE AL PEREȚILOR EXTERIORI AI CLĂDIRII

- ◆ *beton armat, prefabricate din beton sau schelet din beton armat* – pentru construcțiile executate prin cofraje glisante, cât și pentru cele cu pereți construiți din panouri prefabricate din beton armat cu planșee din beton armat; în această categorie au fost incluse și clădirile cu schelet din beton armat (stâlpi și grinzi de beton) ai căror pereți exteriori erau din cărămidă, piatră, B.C.A. sau înlocuitori;

- ◆ *zidărie din cărămidă, piatră sau înlocuitori* – în funcție de materialul din care erau construite planșeele despărțitoare dintre niveluri (sau dintre parter și pod – în cazul clădirilor cu un singur nivel): *din beton armat* (grinzi metalice) sau *din lemn*;

- ◆ *lemn, bârne, bile etc.* – pentru clădirile cu pereții exteriori construiți din aceste materiale;

- ◆ *paiantă, chirpici, alte materiale* - pentru clădirile cu pereții exteriori construiți din paiantă, chirpici, alte materiale (PFL, vălătuci, pământ bătut, nuiiele, stuf etc.).

Pentru clădirile care aveau pereții exteriori construiți din mai multe materiale (de exemplu: piatră și lemn, cărămidă și chirpici etc.) s-a înregistrat numai unul dintre materiale, respectiv cel cu ponderea cea mai mare.

Dacă materialele de construcție ale pereților exteriori au fost în proporții egale, s-a înregistrat materialul cel mai puțin rezistent.